

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.546/2018/5.

A tanács tagjai: Dr. Hajdu Edit a tanács elnöke
. Rózsavölgyi Bálint előadó bíró
. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője:
. Szkaliczki Zsolt ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:
. Obermayer Attila ügyvéd

A per tárgya: munkaviszony jogellenes megszüntetésének
jogkövetkezménye

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Gyulai Törvényszék 9.Mf.25.657/2018/3.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.9/2018/8.

Rendelkező rész

A Kúria a Gyulai Törvényszék 9.Mf.25.657/2018/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.
Kötelezi továbbá az alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2012. január 9-én létesített munkaviszonyt az alperesnél telepvezető munkakör betöltésére. Munkavégzésének helye az alperes **M.**, ...hrsz. alatt családi vállalkozásként működtetett baromfitelepen volt.
- [2] A felperes tekintetében a munkáltatói jogokat az alperes ügyvezetője gyakorolta, ezt meghaladóan a munkaviszonnyal kapcsolatos általános utasítás jogára dr. **K.Gy.** is jogosult volt.
- [3] Az alperes 2016. július 18-án írásbeli figyelmeztetésben részesítette a felperest munkaköri kötelezettségszegés miatt, és felhívta a figyelmét arra, hogy ismételt kötelezettségszegés esetén a munkaviszonyát megszüntetik.
- [4] A felperes 2016 júliusában táppénzes állományba került. A tartós távolléte alatt, 2017. július 25-én, a felperes írásban kérte a 2016. évi szabadságának kiadását törvényes képviselőügyvezetőtől. Egyidejűleg arról is tájékoztatta az alperest, hogy egészségi állapota nem megfelelő ütemben javul, sajnos csak 10 hónap elteltével jöttek rá az orvosok, hogy a jobb lába nem terhelhető, és jelenleg is rehabilitációra jár.
- [5] Az alperes válaszlevelében tájékoztatta a felperest arról, hogy a hosszasan elhúzódó betegszabadsága miatt az eredeti munkakörére kénytelen volt más munkavállalót alkalmazni, ezért az ismételt munkába állás esetén baromfigondozóként tudja foglalkoztatni, erre tekintettel kezdeményezte munkakörének módosítását. Kérte, hogy ezzel összefüggésben visszajelzését 2017. augusztus 2-áig tegye meg. A felperes a munkakör módosítására vonatkozó ajánlatra nem válaszolt.
- [6] 2017. augusztus 21-én kelt levelében az alperes újból felhívta a felperest, hogy a munkakör módosítás elfogadására vonatkozó nyilatkozatát 2017. augusztus 30-ig tegye meg. A felhívás tartalmazta, hogy amennyiben a határidőt elmulasztja, úgy azt az alperes a felajánlott munkakör visszautasításaként fogja értelmezni.
- [7] Az alperes 2017. augusztus 21-én kelt levelét a posta augusztus 22-én kísérelte meg kézbesíteni a felperesnek, azonban az átadás megghiúsult, és a postás értesítőt hagyott a lakcímen.
- [8] 2017. augusztus 31-én az alperes a felperes munkaviszonyát azonnali hatályú felmondással megszüntette. Az indokolás értelmében a felperes szándékosan és súlyosan megszegte alapvető együttműködési kötelezettségét azáltal, hogy az 1 éve tartó betegszabadsága megszűnése után a munkaviszony jövőbeni fenntartására vonatkozó többszöri munkáltatói megkeresésre szándékosan nem reagált.
- [9] A felperes a 2017. augusztus 21-én kelt levelet és az azonnali hatályú felmondást egyaránt 2017. szeptember 1-jén vette át.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [10] A felperes keresetében az azonnali hatályú felmondás jogellenességének jogkövetkezményeként 45 nap felmondási időre járó 412.500 forint távolléti díj, továbbá 2 havi távolléti díjának megfelelő 550.000 forint végkielégítés és perköltsége megfizetésére kérte az alperest kötelezni.
- [11] Azt adta elő, hogy az azonnali hatályú felmondás indoka nem valós és nem okszerű, az alperessel szemben mindig az elvárható együttműködést tanúsította. Az alperes egyszer kereste meg írásban a 2017. augusztus 21-ére keltezett, részére csak 2017. szeptember 1-jén, az azonnali hatályú felmondással egyszerre kézbesített levélben. A munkáltató helyes eljárása az lett volna, hogy megvárja a 2017. augusztus 21-ei levél tényleges kézbesítését, és csak azután tesz további intézkedést.
- [12] Utalt arra is, hogy szóbeli utasítás alapján a közvetlen felettese **P.I.** volt, akivel szóban közölte, hogy milyen egészségi állapotban van.
- [13] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Előadta, hogy a felperes a **M.**, 049. hrsz. alatti baromfitelep egyszemélyi vezetője volt, ezért nagyon fontos lett volna, hogy megfelelően kommunikáljon az alperessel arról, hogy mikor tud munkába állni.
- [14] A felperes azonban a megkereséseire nem reagált, az elvárható együttműködés hiánya, valamint a jóhiszeműség és tisztesség elvének megsértése pedig okot adott az azonnali hatályú felmondásra.
- [15] Állítása szerint **P.I.** nem volt munkáltatói jogkör gyakorló, a felperesnek személyesen kellett volna felvennie a kapcsolatot törvényes képviselőügyvezetővel. A felperes helyére beállított próbaidős telepvezető bevált, ezért a munkáltatónak már nem állt szándékában a felperest az eredeti munkakörébe visszahelyezni, a baromfigondozó munkakör felajánlása a felperes részére csupán egy lehetőség volt.

Az első- és másodfokú ítélet

- [16] A Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2018. április 5-én meghozott 1.M.9/2018/8. számú ítéletével a keresetet elutasította, kötelezte a felperest perköltség megfizetésére, rögzítette, hogy az eljárási illetéket az állam viseli.
- [17] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása értelmében a telepvezetőként foglalkoztatott felperestől elvárt lett volna, hogy a táppénzes állománya alatt az alperest tájékoztassa, mikor és mennyiben számíthat munkaerejére. A felek együttműködési kötelezettsége a keresőképtelenség ideje alatt is fennáll, a felperes részére kiállított írásbeli dokumentumok rögzítették a munkáltatói jogkör gyakorlójának személyét, amivel a felperes tisztában volt, hiszen a 2017. július 25-én kelt kérelmét az ügyvezetőnek címezte, ezért az elsőfokú bíróság nem fogadta el a

felperes hivatkozását, hogy **P.I.**t tájékoztatta állapotáról.

- [18] Rögzítette, hogy a felperes nem adta annak magyarázatát, hogy a 2017. július 28-án átvett írásbeli ajánlatra miért nem válaszolt.
- [19] Azt állapította meg, miszerint tény, hogy a 2017. augusztus 21-ei keltezésű levelet csak 2017. szeptember 1-jén, az azonnali hatályú felmondással együtt vette át a felperes, azonban az eljárás során arra érdemleges választ nem tudott adni, hogy miért várt a levél átvételével 10 napot.
- [20] A felperes a munkáltatóval nem kommunikált, az alperesnek meg kellett oldania a baromfitelep vezetését, és jogos elvárás volt részéről, hogy a felperes felvegye vele a kapcsolatot és tájékoztassa egészségi állapotáról.
- [21] Összességében azt állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes táppénzes időtartamának teljes ideje alatt elmulasztotta a munkáltatóval való érdemi konzultációt, az egészségi állapotáról nem tájékoztatta. Megítélése szerint az 1 évig tartó táppénzes állománya lejártát követő szabadságának időtartama nyilvánvalóan nem lett volna elegendő a felgyógyulásához.
- [22] A felperes fellebbezése folytán eljáró Gyulai Törvényszék, mint másodfokú bíróság, a 2018. szeptember 19-én meghozott 9.Mf.25.657/2018/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, megállapította, hogy a 2017. augusztus 31-én kelt azonnali hatályú felmondás jogellenes, és ennek jogkövetkezményeként felmentési [helyesen: felmondási] időre járó munkabér címén 412.500 forint, végkielégítés címén 550.000 forint, valamint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest. Mellőzte a felperes perköltségben való marasztalását és annak megállapítását, hogy az illetéket az állam viseli. Kötelezte az alperest elsőfokú és fellebbezési illeték megfizetésére.
- [23] A törvényszék ítéletének indokolása értelmében az alperes az azonnali hatályú felmondását azzal indokolta, hogy a felperes szándékosan és súlyosan megszegte alapvető munkavállalói kötelezettségét - az együttműködési kötelezettséget - azáltal, hogy az 1 éve tartó betegszabadsága megszűnése után a munkáltatónak a munkaviszony jövőbeni fenntarthatóságára vonatkozó többszöri írásbeli megkeresésére szándékosan nem reagált.
- [24] Az első levelet a felperes nem vitathatóan 2017. július 28-án átvette, az alperes ajánlatára valóban nem válaszolt. Az ezt követően küldött írásbeli megkeresést a felperes az abban biztosított határidő napjáig nem vette át, ezért a felhívás nem teljesítése nem róható a terhére.
- [25] Helyesen hivatkozott arra a felperes a fellebbezésében, hogy a levél esetleges átvétele esetén sem terhelte volna válaszadási kötelezettség, ugyanis a munkáltató jogkövetkezményként azt jelölte meg, hogy amennyiben a felperes a megjelölt határidő alatt nem nyilatkozik, úgy tekinti, hogy a felajánlott munkakört elutasítja, és az ennek megfelelő intézkedéseket fogja megtenni.
- [26] Mindebből a törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy nem valós az indokolásnak az a megállapítása, hogy a felperes az

alperes többszöri írásbeli megkeresésére nem reagált, ezért az együttműködési kötelezettség szándékos és súlyos megszegése sem állapítható meg. Az a tény, hogy a felperes a júliusi levélre nem válaszolt, az együttműködési kötelezettség szándékos és súlyos megszegésének nem minősíthető.

- [27] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az azonnali hatályú felmondás indoka nem valós, ezért az elsőfokú bíróság döntését megváltoztatta és a jogellenesség jogkövetkezményeként felmondási időre járó távolléti díj és végkielégítés megfizetésére kötelezte az alperest.

Az alperes felülvizsgálati kérelme és a felperes ellenkérelme

- [28] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és helyette „a jogszabályoknak megfelelő új ítélet” meghozatalát, másodlagosan a törvényszék új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Megsértett jogszabályhelyként a perben a keresetlevél benyújtásának időpontjára tekintettel irányadó a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206. § (1) és (2) bekezdésében, valamint 221. § (1) bekezdésében foglaltakat jelölte meg. Azt adta elő, hogy a másodfokú ítélet túlnyomórészt nem tett eleget indokolási kötelezettségének, annak ellenére, hogy megváltoztatta az elsőfokú döntést, hiányos indokolásának semmilyen jogszabályi alapja nem volt.
- [29] A másodfokú bíróság a hivatkozott Pp. szakaszokkal ellentétesen, fontos tényezők vizsgálatának mellőzésével szűkítette le ítéletét a felmondás indoka valóságának vizsgálatára. Állítása szerint az azonnali hatályú felmondás tényszerű, okszerű és világos volt, a felperes együttműködési kötelezettségét megsértette.
- [30] Megítélése szerint a törvényszék nem értékelte megfelelően, hogy az alperes nem akkor szüntette meg a felperes munkaviszonyát, amikor a 2017. július 28-án átvett levélre a felperes nem reagált, holott már ekkor megvalósult az együttműködési kötelezettség megszegése.
- [31] Véleménye szerint a másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta az MK 95. számú állásfoglalást, miszerint a felmondás világosságához nem szükséges a felmondási ok részletes leírása.
- [32] Az eljáró bíróságok nem mellőzhették volna annak értékelését, hogy a felperes vezető állású munkavállaló volt, és az azonnali hatályú felmondással érintett eseteket megelőzően is voltak problémái az együttműködéssel.
- [33] A másodfokú bíróság nem vette figyelembe a Pp. 206. § (2) bekezdésében foglaltak ellenére, hogy a felperes nem emlékezett arra, az együttműködési kötelezettség megtartása szempontjából perdöntő körülményre, hogy 2017. július 28-án átvett egy levelet, ami a munkaköre módosítására vonatkozó munkáltatói felhívás volt, továbbá nem adott magyarázatot arra sem, hogy a 2017. augusztus 22-én kapott értesítő ellenére az alperes levelét 2017. szeptember 1-

jéig miért nem vette át.

- [34] Jogszabálysértően mellőzték annak a ténynek az értékelését, hogy a felperes az ügyvezetőnek írt levelében a szabadság kiadásával összefüggésben rendkívül pontosan fogalmazott, és semmilyen pszichés problémára nem utalt az állapotát illetően.
- [35] A második levelével összefüggésben arra is hivatkozott, hogy a perben nem merült fel arra adat, hogy 2017. augusztus 22. és 2017. szeptember 1. között a felperes a lakóhelyén kívül tartózkodott volna, és bármi akadályozta volna abban, hogy az alperes küldeményét átvegye.
- [36] Álláspontja szerint az eljárásban a felperes ellentmondásos nyilatkozatokat tett a tekintetben is, hogy a 2017. július 27-én megküldött levelet 2017. július 28-án átvette-e, annak tartalmát ismerte-e vagy sem.
- [37] Összességében arra hivatkozott, hogy valamennyi körülmény együttes értékelésével a felperes megvalósította a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 78. § (1) bekezdésében foglalt azonnali hatályú felmondást megalapozó magatartási kritériumokat, amelyek a munkaviszony fenntartását lehetetlenné tették. A felperes az egészségi állapotára vonatkozó részletes tájékoztatást az alperes részére nem adta meg, a 2017. július 25-ei közlésével nem teljesítette teljes körűen a tőle elvárható tájékoztatási kötelezettségét.
- [38] Véleménye szerint a törvényszék nem vizsgálta a felperest az Mt. 6. §-a alapján terhelő együttműködési kötelezettség tartalmát, és annak a felek kapcsolata alapján elvárható megnyilvánulási formáit.
- [39] Hivatkozott a BH2011.68. számú eseti döntésre, miszerint ha a postai úton továbbított küldeményt illetően megállapítható, hogy az az érdekelt tudomásra jutására alkalmas volt, de az azért nem került megismerésre, mert a kézbesítést az érdekelt fél megakadályozta, úgy a felmondó nyilatkozat akkor is közöltnek tekinthető, ha az az érdekelt félnek azért nem jutott tudomására, mert az azt tartalmazó irat átvétele az ő hibájából hiúsult meg, vagy következett be később. Ezzel összefüggésben alperes akként nyilatkozott, hogy a küldemény átvételére az értesítést követően minél előbb sor kellett volna kerülni, a szándékos késleltetés nemcsak nem tekinthető együttműködésnek, de felveti a joggal való visszaélést is.
- [40] Utalt arra is, hogy a 2016. július 16-ai figyelmeztetés felperes részére nem a felmondás fő indokaként jelenik meg, az mindösszesen azt támasztja alá, hogy a felperes már huzamosabb ideje nem tanúsította az Mt. 6. § (1), (2) bekezdése szerint megkövetelt jóhiszemű és együttműködő magatartást.
- [41] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet „helybenhagyását” és perköltsége megfizetését kérte. Azt adta elő, hogy a 2017. július 25-én kelt levelében tájékoztatta az alperest egészségi állapota javulásának hiányáról, ezért a körülmények alapján a munkakör módosításra vonatkozó kezdeményezés cinikusnak tekinthető.

- [42] Az alperes első, 2017. július 27-én kelt levele a táppénzes állomány alatt keletkezett, a 2017. július 25-én küldött levelében az egészségi állapotáról tájékoztatta az alperest, így semmilyen bizonytalanságban nem lehetett. Ezt meghaladóan az alperes részére a táppénzes iratait minden alkalommal megküldte, így állapotáról ezekből is tájékozódott.
- [43] A 2017. augusztus 21-én kelt levél tekintetében helyesen foglalt állást a törvényszék, mikor megállapította, hogy kifejezett választ sem lett volna köteles küldeni a felperes, ha a megadott határidő előtt kapta volna meg a levelet. Így azért sem valós az azonnali hatályú felmondás indokolása, mivel nem választ igénylő írásbeli megkeresésről volt szó.
- [44] Megítélése szerint az elsőfokú eljárásban tisztázta, hogy nem minősült vezető állású munkavállalónak.
- [45] A 2017. augusztus 21-én kelt levelet a postai kézbesítési szabályoknak megfelelően vette át, ezért terhére semmilyen mulasztás nem állapítható meg.
- [46] Hivatkozott arra, hogy éppen az alperes ügyvezetője nyilatkozta azt, hogy nem is gondolták, hogy a másik munkakört betöltené a felperes, így az alperes magatartása minősíthető rosszhiszeműnek.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [47] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [48] A Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. § (2) bekezdése szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett - hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.
- [49] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell az előzőekben meghatározott tartalmi követelményekkel. Nem tekinthető a Kúria által hozandó határozat tartalmára vonatkozó kérelemnek ha az a jogerős határozat hatályon kívül helyezésére és a „jogszabályoknak megfelelő határozat hozatalára” irányul, feltéve, hogy a kérelemből a tartalma szerinti

elbírálás elve [Pp. 3. § (2) bekezdés] alapján sem állapítható meg, hogy a fél a jogerős határozat helyett milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén annak a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3-6. pont].

- [50] Az alperes felülvizsgálati kérelmében - annak tartalma szerint - a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú döntés helybenhagyását kérte. Megsértett jogszabályhelyként a Pp. 206. § (1), (2) bekezdéseit, a 221. §-át jelölte meg, továbbá beadványában utalt az Mt. 78. § (1) bekezdésében foglaltakra.
- [51] Az MK 95. számú állásfoglalás nem jogszabály, így az alperes azon előadása miszerint a törvényszék az abban foglaltakat megsértette, jogszabálysértésként nem értelmezhető.
- [52] A munkaügyi jogvitában, amennyiben a bíróságnak a munkaviszonyt megszüntető intézkedés valóságát és okszerűségét szükséges vizsgálnia, az azonnali hatályú felmondás indokolásából kell kiindulnia. A megszüntető jognyilatkozat indoka valóságának követelménye azt jelenti, hogy a tényeknek nem megfelelő indokolás esetén a munkáltató azonnali hatályú felmondása eleve nem fogadható el.
- [53] A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felvett bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.
- [54] A Kúria következetes ítélkezési gyakorlata értelmében a Pp. 206. § (1) bekezdésére való hivatkozás kizárólag abban az esetben eredményezheti a felülvizsgálati kérelem alaposságát, amennyiben a jogerős ítéletben megállapítható tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, lényeges logikai ellentmondást tartalmaz. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére, újabb egybevetésére nincs jogi lehetőség (BH2012.173., Mfv.I.10.360/2017/5., Mfv.I.10.708/2016/4., Mfv.I.10.300/2016/8. és Mfv.I.10.708/2016/4. számú ítéletek).
- [55] A perben eljáró másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelése során nyilvánvalóan és alapvetően téves következtetésre nem jutott, ezért a felülvizsgálati kérelem jogszabálysértés megállapítására nem adott módot. A törvényszék a bizonyítékokat helytállóan értékelte, a lefolytatott bizonyítás eredményeként helyesen állapította meg a tényállási elemek egyenkénti és együttes vizsgálata alapján, hogy az azonnali hatályú felmondás indokolása jogellenes.
- [56] Az alperes az azonnali hatályú felmondását arra alapította, hogy a felperes szándékosan és súlyosan megszegte az együttműködési kötelezettségét azzal, hogy az 1 éve tartó betegszabadsága után az alperes többszöri írásbeli megkeresésére szándékosan nem reagált. Peradat, hogy a felperes a 2017. július 28-án átvett levélre választ nem küldött, azonban ezen mulasztást maga az alperes sem

értékelte úgy, hogy önmagában szándékos és súlyos kötelezettségszegés lenne, hiszen 2017. augusztus 21-én ismét ajánlatot tett a felperesnek.

- [57] A postai úton megküldött második levelet az azonnali hatályú felmondással együtt, 2017. szeptember 1-jén kézbesítették a felperes részére, ezért a törvényszék helytállóan értékelte azt, hogy a felperesnek az abban foglaltak teljesítésére reális lehetősége nem volt. Ebből pedig okszerűen az következik, hogy az azonnali hatályú felmondás indokolása, miszerint a felperes az alperes többszöri írásbeli megkeresésére szándékosan nem reagált, nem valós.
- [58] A felperes magatartása nem felelt meg maradéktalanul az együttműködési kötelezettség alapelvének [Mt. 6. §], azonban az azonnali hatályú felmondás indokolásában megjelölt szándékos és jelentős mértékű kötelezettségszegés valóságát az alperes nem bizonyította, mivel a peradatokból az állapítható meg, hogy szabályszerűen közölt többszöri írásbeli felhívást a felpereshez nem intézett.
- [59] A Pp. 206. § (1) bekezdésében foglalt mérlegelés legfőbb korlátja a bíróság indokolási kötelezettsége [Pp. 221. § (1) bekezdés]. Az ítélet indoklásából világosan ki kell tűnni, hogy a bizonyítékok mérlegelése során melyek voltak azok a körülmények, szempontok, melyeket a bíróság a határozat meghozatalakor irányadónak tekintett.
- [60] A Pp. 221. § (1) bekezdésének megsértését is alaptalanul állította az alperes. A bíróságoknak a határozatukat a szükséges mértékben kell megindokolniuk, amelynek körét az adott ügy jellege és az eljárás során tisztázásra váró körülmények terjedelme határozza meg. Az eljáró bíróságok rögzítették a tényállást és az abból figyelembe vett körülményeket, továbbá az ebből levont következtetéseikről, a bizonyítékok egybevetéséről számot adtak. Önmagában az indokolási kötelezettség megsértése nem állapítható meg amiatt, hogy a levont jogkövetkeztetéssel a fél nem ért egyet. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben több ügyben kifejtette, hogy „a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása. A jogszabályok végső soron és kötelező erővel való értelmezése egyébiránt a bíróságok feladata” [30/2014. (IX. 30.) AB határozat indokolás [89]].
- [61] A Pp. 206. § (2) bekezdésében foglaltak megsértésére történt hivatkozás sem alapos. Az eljáró bíróságok a rendelkezésükre álló adatokból egyezően állapították meg azt, hogy a felperes 2017. július 28-án az alperes első levelét átvette, így a perben nem volt annak jelentősége, hogy az eljárás során utóbb tett nyilatkozataiban a felperes erre a körülményre nem emlékezett.
- [62] Minderre figyelemmel a törvényszék érdemben helyes döntést hozott, az azonnali hatályú felmondás indokolása nem valós, így az

jogellenes. A felülvizsgálati kérelem jogszabálysértés megállapítására nem adott módot, ezért a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése értelmében a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [63] Az eljárás során az alperes pervesztes lett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében köteles megfizetni a felperesnek a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét.
- [64] A Kúria a pertárgy értékét a Pp. 24. § (1) bekezdése alapján határozta meg, figyelemmel a Pp. 349/B. § (1) bekezdésében foglaltakra is, az illeték mértékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerint állapította meg.
- [65] Perköltségként merült fel felperes oldalán az őt képviselő ügyvéd munkadíja, melyet a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján határozott meg.
- [66] A pervesztes alperes köteles továbbá megfizetni a feleket megillető tárgyi költségfeljegyzési jog folytán meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban elnevezésű 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, valamint 15. § (1) és (3) bekezdései értelmében.
- [67] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.
- [68] Ez ellen az ítélet ellen a Pp. 271. § (1) bekezdésének e) pontja szerint nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2019. szeptember 11.

Dr. Hajdu Edit s. k. a tanács elnöke, Dr. Rózsavölgyi Bálint s. k. előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s. k. bíró